SAPPORO ȘI MÜNCHEN — OBIECTIVE SPORTIVE

(Urmare din pag. 1)

rece am dorit să lăsăm vremea necesară materializării primelor acțiuni.

POPAS ÎN ORAȘUL ILENEI SILAI

Ne-am fixat ca prim obiectiv orașul Cluj, vechi și puternic centru sportiv al României. Din documentul amintit rezultă că 51 de sportivi de pe malurile Someșului aspiră la startul olimpic. Înainte însă de a ajunge aci am socotit necesar să discutăm cu o serie de activiști, salariați ai federațiilor, pentru a afla nivelul interesului ce se manifestă pentru pregătirile olimpice în general și pentru cele efectuate de clujeni, în special, pentru a ne informa asupra măsurilor concrete elaborate de federații în această privință. Cei mai mulți dintre secretarii generali și antrenorii federali cunoșteau în amănunt problemele legate de pregătirea olimpică, dublaseră documentul inițial cu planuri de măsuri pentru realizarea în practică a indicațiilor. Prof. Nicolae Vieru (gimnastică), prof. Victor Firea (atletism), prof. Lazăr Baroga și antrenorul Ștefan Petrescu (haltere), antrenorul emerit Nicolae Sotir (volei), prof. Cristea Petroșeneanu (box) și alții ne-au pus la dispoziție datele orientative, ne-au făcut o expunere — pe baza unor controale efectuate de activiști ai federațiilor — asupra situației actuale și a perspectivelor care există.

Ne-a surprins însă faptul că la alte federații interesul pentru activitatea de pregătire a olimpicilor era mai mic, iar opiniile — evident din cauza necunoașterii situației — oscilau. La federația de baschet, de pildă (după opinia antrenorului federal Constantin Dîrjan), cel mai bun dintre sportivii de perspectivă — Alexandru Vidican (Șc. sp. Cluj) — nu figura în planul antrenorului Alexandru Popescu, iar problema olimpică ni s-a părut, după discuția cu secretarul general, Octav Dumitriu, a fi confuză. Afirmînd că în condițiile actuale baschetul nu are de ce să meargă la München, pesimistul secretar general al F.R.B., prin concepția sa, nu oferă perspective și, firește, nici stimulente în activitate pentru ca acest sport să-și semneze prezența la următoarele ediții ale J.O., în '76 sau '80. Cît privește patinajul, secretarul general, Fl. Gămulea nu-și amintea din cei 8 sportivi clujeni nominalizați decît vreo doi, avînd chiar și despre aceștia foarte vagi informații. Am vrea de la început să fim bine înțeleși. Nu afirmăm că este obligatoriu ca fiecare dintre cei prevăzuți în planul pentru ciclul olimpic 1968-1972 să ajungă la Sapporo sau München, sau chiar măcar vreunul dintre ei. Este posibil ca o serie de sporturi să nu fie de această dată prezente la J.O. Activitatea dintre două Olimpiade constituie însă o secvență importantă, de bază, pentru dezvoltarea generală a mișcării noastre sportive, motiv pentru care — indiferent de faptul că se va merge sau nu la J.O. cu echipa sau sportivii dintr-o anume ramură — este necesar să se lupte continuu, fără răgaz, pentru progresul sportului respectiv, pentru deschiderea unor largi și certe perspective.

La toate federațiile, prevederile bugetare au fost îndeplinite, acesta fiind un punct important care ne atestă că baza materială necesară îndeplinirii sarcinilor ce au decurs din planul de măsuri a fost creată.

Avînd aceste date de ordin general, am ajuns la Cluj, primul contact lufndu-l cu vicepreședintele C.J.E.F.S., Ioan Lőrincz. Am constatat că aici interesul este mai mare decît la federații, că se cunoaște și se muncește pentru realizarea tuturor indicațiilor, că planurile sînt adaptate la specificul și posibilitățile locale, că el este completat pe măsura ivirii unor lucruri noi, neprevăzute. Această caracteristică am întîlnit-o și la Clubul sportiv muncitoresc, cea mai puternică unitate sportivă din Cluj (18 sportivi nominalizați). Am parcurs cu vicepreședintele Vasile Moraru întreaga filieră a materializării planurilor în performanțe. Completînd impresiile generale cu cele speciale de la antrenamentele atleților, ciclistilor, fotbaliștilor ,voleibaliștilor etc., am încercat să sistematizăm pe puncte constatările.

CLUJUL POATE ASPIRA LA UN NUMĂR MAI MARE DE OLIMPICI

Începînd cu tov. Vasile Moraru, cunoscător al problemelor sportive clujene, îndrumător competent și suporter entuziast, continuînd cu antrenorii Gh. Biro (atletism), Tiberiu Roman (haltere), Octavian Mladin (natație), Vasile Chiș (ciclism), Ion Cebuc (volei) și cu sportivii pe care i-am surprins în timpul antrenamentelor, toată lumea este de acord că în condițiile actuale (la care s-ar putea adăuga un sprijin mai consistent, continuu, din partea federațiilor) și cu o mai bună gospodărire a fondurilor, cu o repartizare judicioasă a lor, Clujul poate să dea țării mai mulți sportivi de valoare, mai mulți membri în echipa olimpică. Planul inițial — pe care clujenii îl consideră un act important de îndrumare — va fi adaptat la condițiile existente. Unii dintre sportivii prevăzuți inițial sînt schimbați cu alții care se dovedesc mai talentați, mai serioși în pregătire, mai dornici de afirmare. Această situație constituie un stimulent puternic, selecția fiind permanent deschisă. Desigur ,acei sportivi care se angajează într-o activitate susținută sînt menținuți, cuantumul de sprijin ce li se acordă fiind în permanență crescere.

● Ținînd seama de faptul că sînt normale unele schimbări în lista inițială a sportivilor nominalizați, credem că ar fi necesar ca ele să se facă la momentul oportun de către club și organul sportiv local cu avizul federațiilor. În acest fel s-ar elimina unele situații bizare cum sînt cele ale gimnastelor Irina Sărăcuț și Ofelia Alexa, Andrei Holțer (haltere), Ion Selejan (ciclism) și alții care, din diferite motive (au abandonat activitatea, manifestă de mai multă vreme o formă sportivă necorespunzătoare etc.) nu mai sînt de fapt printre virfurile sportive locale, dar continuă să figureze pe listele federațiilor.

● Greu de înțeles este situația unor „nominalizați" care locuiesc și se pregătesc în orașul Cluj, dar care sînt legitimați la cluburi bucureștene. Este cazul crăgătorului Ștefan Caban (legitimat la Dinamo) și al boxerului Alexandru Popa (Steaua). În fapt, cine răspunde de pregătirea lor, cine are datoria să-i urmărească, să le asigure condițiile necesare?

● Deși federațiilor le-au fost asigurate bugetele cerute, lucrul acesta nu s-a reflectat și la cluburi. O serie de federații (patinaj, haltere etc.) nu și-au respectat promisiunile, creînd dificultăți în pregătirea sportivilor.

● În anumite sporturi, clujenii pretind — și se pare că au dreptate — că s-ar putea renunța la pregătirea centralizată în favoarea unei activități la fel de susținute (poate chiar mai eficientă) la club. Avînd cadre specializate, pe care le stimează și activul federal, Clujul și-ar putea asuma responsabilitatea pregătirii unor atleți (chiar și a lui Sărucan), halterofili etc. Existînd toate condițiile necesare pentru un lucru de înaltă calitate, prin descentralizare s-ar oferi mai multe condiții de creștere generală a nivelului sportului clujean. Și nu este un lucru de neglijat...

● Seriozitatea unui sportiv este unul dintre elementele esențiale în dobîndirea performanțelor înalte. Exemplul Ilenei Silai este grăitor. Împreună cu antrenorul său, Gh. Biro, ea și-a făcut o minuțioasă planificare a antrenamentelor (cu un volum sporit de muncă față de sezoanele anterioare), pe care l-a pus în aplicare începînd de la 1 noiembrie. Obiectivul principal: doborîrea recordului mondial! Silai și antrenorul său Biro n-au nici o îndoială că în luna mai sau în cursul sezonului care urmează Vera Nikolici va fi deposedată de titlul de recordmană a lumii. Și nu numai atît. În locul acelui 2:00,5, pe tabela recordurilor mondiale va apărea pentru prima oară în istoria sportului feminin o performanță sub 2 min. la 800 m: 1:59,8. Văzînd-o la antrenamente n-ai nici o îndoială că așa se va întîmpla. Și Ileana Silai nu este singurul exemplu. Cicliștii lui Vasile Chiș (în special Imbuzan), Branea și Iușan (gimnastică) ca și alți sportivi dovedesc un simț de responsabilitate major față de propria pregătire, acceptă voluntar privațiunile unei adevărate vieți sportive. În opoziție cu acest fel de a gîndi se află însă alți sportivi clujeni, nu mai puțin talentați, dar lipsiți de dorința de a munci continuu, de a se dărui total pregătirii, activității pe care au îmbrățișat-o. Zeno Oprițescu este — după spusele antrenorului său Octavian Mladin — cel mai talentat înotător din România. Lăsînd la o parte faptul că în momentul de față este suspendat pentru o serie de abateri, Oprițescu nu înțelege să se pregătească așa cum ar trebui. Nu depune la antrenamente eforturile care i se solicită, nu acceptă volumul și intensitatea pregătirii. I se pare că este doar om de concurs, dar nu și de antrenament. Bizara sa concepție constituie un veritabil paradox atîta timp cît este știut că nu poți fi om de concurs dacă nu ai pregătirea necesară pentru a aborda întrecerea. Obstacolul pe care și-l creează singur determină o scădere a performanțelor, o barieră în calea afirmării sale pe plan internațional. Voleibalista Minodora Meseșan își creează, de asemenea, un handicap pe drumul afirmării printr-o participare necorespunzătoare la activitatea de pregătire. Poate că dificultățile la care ne referim pot fi rezolvate. În orice caz aici nu mai este nevoie de „sprijin de sus". Sportivii în cauză, antrenorii și clubul sînt factorii care pot face ca lucrurile să ia turnura dorită.

● „În ciclul olimpic '69—'72 candidații olimpici vor participa la 198 de competiții internaționale importante, din care 47 de campionate mondiale și 48 de campionate europene" — se prevede în planul de acțiuni elaborat la începutul acestui an. Nu numai din discuțiile cu sportivii și activiștii clujeni, dar și din cele cu federațiile și din constatările personale reiese că sînt cazuri în care nu se respectă această importantă prevedere. Adăugînd și faptul că federațiile nu-și aduc întotdeauna contribuția, rezultă că nu există încă o suficientă concordanță între capitolele „ce cerem sportivilor" și „ce le oferim pentru realizarea baremurilor". Organele sportive — pe întreaga lor filieră — au datoria să echilibreze cele două capitole pentru reușita generală a acțiunii.

Într-un moment de relaxare, la un antrenament, Vasile Sărucan și antrenorul său, Gheorghe Kiss.
Fotografii: Petre NAGY

ÎN LOC DE CONCLUZII

Ar fi, într-adevăr, prematur să tragem unele concluzii pe marginea activității ce se desfășoară în orașul Cluj pentru pregătirea viitorilor olimpici. Parcurgînd materialul, cititorul își poate da seama că în activitatea sportivă clujeană sînt multe aspecte pozitive, dar și carențe, dintre care unele inerente. Dar nu asupra acestora am dori să atragem atenția în finalul materialului. Altceva ni se pare mai important. Anume, faptul că discuția pe care am provocat-o ni s-a părut că l-a surprins pe unii activiști, antrenori și sportivi, că Jocurile Olimpice îi se par întreceri de viitor, de un viitor nu chiar atît de apropiat. Or, Sapporo și München sînt acum, în 1969, competiții întrate în actualitate, tocmai pentru faptul că acțiunile de pregătire a masei sportivilor hotărăsc în momentul de față valoarea performanțelor din 1972, numărul victoriilor, poate. Este evident că declanșarea unei acțiuni generale, favorizarea unui curent de opinie își pot aduce contribuția la dezvoltarea activității de pregătire a Jocurilor Olimpice, iar soluționarea problemelor ce se ivesc, cu maximum de operativitate, poate readuce pe făgaș bun unele lucruri ce pot cîntări greu în realizarea șanselor sportivilor români la marea confruntare mondială. În 1971 sau în 1972 cînd, fără îndoială, toată lumea va discuta și va încerca să rezolve problemele olimpice va fi foarte greu de făcut ceva, foarte greu de schimbat cursul lucrurilor. Carențele care pot să pară acum mărunte, chiar neimportante, vor fi atunci piedici de netrecut.

Sapporo și München sînt obiective sportive de mare actualitate și trebuie tratate ca atare!

ÎNVĂȚĂMINTELE UNUI SUCCES

Așa cum arătam și în cronica partidei, victoria rugbyștilor noștri asupra celor cehoslovaci ne-a prilejuit satisfacția majoră a constatării unor certe progrese de fond în jocul „național". Se cuvine, însă, repetată precizarea că nu proporțiile scorului (42—6), ci maniera în care a fost el obținut reprezintă de fapt aprecierea net pozitivă a performanței.

Două premise ni se par de rigoare în analiza acestui meci. Mai exact, premisa se compune din două părți: luarea în considerare a valorii adversarilor de duminică și raportarea evoluției românilor la caracteristicile viitorilor parteneri de întrecere, francezii.

Nu puțini vor fi fost cei care, furați, pur și simplu, de scor și sprijiniți de tradiție, au cedat tentației de a vedea în oaspeți victime sigure și în rezultatul final un deznodămînt logic în fața unui „XV" slăbuț. Este însă exclus ca cei ce cunosc cît de cît nu numai rugbyul ca atare, dar care i-au mai văzut pe reprezentanții rugbyului din Cehoslovacia și în alte partide, să nu-și fi dat seama de uimitorul lor progres. Primele 20—25 de minute ale meciului au dovedit că victoria netă obținută în fața selecționatei vest-germane (mai netă decît a „naționalei" noastre) n-a fost întîmplătoare; în sfîrșit, că mai desele contacte internaționale ale oaspeților noștri de duminică au dat roade frumoase, în pofida aparențelor create de scor. Tendința lor actuală spre joc curat, aerisit, deschis, excelenta tehnică individuală a jucătorilor din linia de trei-sferturi, talonajul fără cusur — iată argumente în sprijin. Este, indiscutabil, cea mai bună echipă cehoslovacă împotriva căreia au jucat rugbyștii noștri.

Pentru echipa noastră națională se pune însă problema valorii acestei victorii și ca ultim test serios înaintea extrem de dificilei confruntări de la Tarbes (14 decembrie). Dacă ascendentul clar de formă și sus-amintitul progres conceptional realizat sub îngrijirea antrenorilor Al. Teofilovici și D. Ionescu constituie laturi net pozitive, unele deficiențe scoase la iveală chiar și în partida cu Cehoslovacia se cer, pe cît posibil, remediate de urgență. Repetăm — presupunerea că meciul cu Franța ar putea semăna (desigur nu ca desfășurare, dar nici ca manieră) cu cel de duminică este inadmisibilă. Mai întîi, cu totul altfel de înaintare vor avea de înfruntat, peste mai puțin de trei săptămini, rugbyștii noștri. Or, fără baloanele furnizate de „pack", ca să nu mai vorbim de contribuția directă a înaintașilor noștri la înscrierea de puncte, nu se va putea obține un rezultat onorabil. Meciul cu Cehoslovacia nu ne-a convins însă sută la sută de forța grămezii. E adevărat, formula pentru Tarbes nu poate fi aceeași, introducerea lui Demian fiind evident necesară, iar unele indisponibilități (și chiar unele scăderi de formă individual considerate) fac necesară o îndelung chibzuită alcătuire a înaintării. Astfel, forța de împingere și talonajul nu sînt capitole închise încă, după cum tot în suspensie a rămas, credem, și organizarea atacurilor prin percuție, ca și — referire valabilă pentru toate compartimentele — încadrarea purtătorului de balon. Apoi, consemnare obligatorie, nici din meciul cu Cehoslovacia n-au lipsit „scăderile de tensiune" ale concentrării (poate și evoluția scorului, ca factor psihologic, să fi atîrnat în balanță), după cum n-au lipsit nici eșecurile unor spontan inițiate acțiuni individuale, tardiv sau defectuos susținute de coechipieri. Nu rare au fost ocaziile în care acțiuni perfect justificate tactic au eșuat din cauza defectuoasei îndepliniri a rolului de către participanți din al doilea sau al treilea eșalon. Hotărît lucru, mai sînt destule de făcut și, chiar dacă ar părea exagerate temerile ce apar printre prezentele rînduri, mai bine să arătăm (și, în special să luăm în seamă) părțile imperfecte și defecțiunile acum, după o victorie evident frumoasă, decît atunci cînd laurii se vor fi dovedit... toxici.

Avem impresia — și pentru acest motiv profităm de ocazie spre a o aminti — că asistența medicală și recuperarea pun în valoare aportul medicului (dr. Mircea Constantinescu) și al masorului (I. Vasilache), dar, din păcate, rolul lor n-a luat de loc sfîrșit, ba chiar poate abia acum se dovedește mai greu. Cert este că în răgazul rămas testele grele nu mai sînt indicate, ele riscînd să mai determine și alte indisponibilități. Cu atît mai mult, deci, cuvîntul datelor medicale capătă greutate și buna intenție a eventualelor sacrificii individuale prin participarea nerestabiliților are șanse de a dăuna. Iar partida cu Franța, care nu mai are dreptul să-i obsedeze pe selecționabilii noștri, nu e dominată, în acest an, doar de necesitatea stringentă a rezultatului, ci și de cea a practicării unui joc frumos, care să devină argument (poate) decisiv în favoarea admiterii naționalei noastre în „Înalta societate" a ovalului european.

De altfel, la urma urmei, tot jocul frumos, curat, rugbyul autentic e cel ce oferă și perspectiva rezultatului onorabil!

G. RUSSU-ȘIRIANU

„CUPA SPORTUL"

Ca și în clasamentul oficial al diviziei A, schimbul de locuri dintre Dinamo și Steaua continuă și în „Cupa Sportul" oferită de redacția ziarului nostru pentru echipa cu cea mai mare eficacitate. În momentul de față, în frunte se află echipa Steaua, dar avantajul minim nu prezintă nici o siguranță pentru păstrarea locului. Iată de altfel acest clasament:

1. Steaua 45 p
2. Dinamo 44 p
3. „U" Tmș. 38 p
4. „U" Cluj 34 p
5. I.E.F.S. 32 p
6. ICHF 22 p
7. Polit. Buc. 21 p
8. Comerțul 20 p
9. Polit. Gal. 17 p
10. Rapid 16 p
11. Polit. Bv. 10 p
12. Voința Buc. 4 p

RAPID, LIDER AUTORITAR ÎN „CUPA EFICACITĂȚII"

După etapa de duminică, Rapid și-a consolidat poziția de lider în clasamentul „Cupei eficacității" oferită de antrenorul S. Ferencz pentru echipa cu cel mai bun procentaj la aruncările libere. Clasamentul la zi:

1. Rapid 68,90% (74—51)
2. Polit. Buc. 58,60% (116—68)
3. ASA Cluj 58,60% (92—54)
4. IEFS 55,70% (70—39)
5. Crișul 55,20% (96—53)
6. Progresul 54,40% (112—61)
7. Voința Bv. 51,40% (70—36)
8. Mureșul 48,40% (64—31)
9—10. Constructorul 45,90% (72—33)

„U" Cluj 45,90% (72—33)

Nu sînt trecute procentajele meciurilor „U" — Constructorul și Mureșul — Voința, ale căror foi de arbitraj nu ne-au parvenit în timp util.

CLASAMENTELE DIVIZIEI A

MASCULIN

1. Steaua	5	5	0	413-332	10
2. Dinamo	5	5	0	394-328	10
3. „U" Timișoara	5	4	1	382-339	9
4. „U" Cluj	5	4	1	330-316	9
5. I.C.H.F. Buc.	5	3	2	368-392	8
6. I.E.F.S.	5	3	2	340-325	8
7. Com. Tg. M.	5	2	3	336-343	7
8-9. Rapid	5	1	4	368-400	6
Polit. Buc.	5	1	4	291-303	6
10. Polit. Galați	5	1	4	370-388	6
11. Polit. Brașov	5	1	4	316-376	6
12. Voința Buc.	5	0	5	313-397	5

FEMININ

1. Polit. Buc.	5	5	0	417-241	10
2. Mureșul Tg. M.	5	4	1	292-241	9
3. IEFS	5	4	1	314-278	9
4. Crișul Oradea	5	3	2	287-267	8
5. Rapid	4	3	1	262-215	7
6. ASA Cluj	5	2	3	321-408	7
7. Const. Buc.	5	1	4	249-268	6
8. Voința Brașov	5	1	4	268-324	6
9. Progresul Buc.	5	1	4	266-329	6
10. „U" Cluj	4	0	4	162-267	4

AZI, „U" TIMIȘOARA-STEAUA

Astăzi se dispută la Timișoara meciul de baschet dintre echipa locală Universitatea și Steaua București, programat inițial la 11 decembrie, în cadrul etapei a VIII-a a diviziei A.

VICTORIA PROCEDEELOR TEHNICE

„Zona" de la București, care a reunit judoka din 7 județe, s-a încheiat cu victoria, la toate categoriile, a sportivilor din Capitală, rezultate datorate nu avantajului terenului, ci superiorității lor tehnice și maturității tactice din concurs. Spunînd aceasta nu vrem să diminuăm, însă, cu nimic eforturile tinerilor din celelalte localități care au reușit, de altfel, să se înscrie, la 5 categorii de greutate, printre finaliștii naționalelor de la Timișoara, ocupînd, în clasamentul zonelor, locul II.

Referindu-ne la competiția în sine, trebuie subliniat nivelul tehnic superior al partidelor, nivel marcat prin prezența abundentă a procedeelor, atribute care dau claritate și finalitate luptei și anunță intrarea judoului în etapa maturității sale.

Dar, să refacem finalele zonei, în ordinea desfășurării lor: după victoria la 63 kg. a lui Eug. Georgescu (Buc.) asupra lui Eug. Circiumaru (Dolj), primul procedeu — un veritabil seoi-nage (aruncarea peste umăr) — din seria celor care au constituit punctul forte al zonei bucureștene, l-a executat Sorin Stănescu (Buc), în partida de la 80 kg., cu Lajos Iosza (Harghita). Cea mai dîrză și mai lungă finală a fost cea de la 70 kg. cîștigată, după consumarea întregului timp de luptă, de Mihai Stratan (Buc.), datorită calmului și clarviziunii sale.

După circa 60 de secunde de studiu, Lucian Ghiță (Buc.) l-a supus pe Șolomon Denes (Harghita) unui decisiv ushiro-goshi (aruncarea peste sold din spate), cîștigînd de o manieră categorică partida la 56 kg. Rămas dator suporterilor săi, cu partida pierdută acum două săptămini, „greul" Dorin Lepădat (Buc.) s-a revanșat în „zonă", executînd asupra craioveanului I. Teceanu, un spectaculos o-uchi-gari (secerarea piciorului din interior).

Cea mai așteptată finală a zonei, cea de la 93 kg., dintre bucureștenii Ion Herman și Dinu Cristof, a răspuns tuturor așteptărilor, fiind — atît din punct de vedere tehnic cît și spectacular — de cel mai înalt nivel. A cîștigat Herman, deși victoria putea reveni la fel de bine și adversarului său.

Nușa MUȘCELEANU

NUMIRI CARE PROVOACĂ NEDUMERIRI!

Ne-a vizitat la redacție prof. Gh. Bodescu — antrenorul divizionarei A, C. S. M. Sibiu, NUMIT vineri seara antrenor principal al echipei reprezentative feminine în locul lui Victor Surugiu. Nu a venit pentru a face primele declarații privind intențiile d-sale în legătură cu pregătirea în cele zece luni care ne mai despart de campionatele mondiale, ci spre surprinderea noastră, pentru a ne cere un număr al ziarului ca să vadă, negru pe alb, dacă ceea ce a auzit în legătură cu persoana sa este adevărat. Adică, dacă va fi, într-adevăr, antrenorul principal al echipei naționale! Prin urmare, nu știa nimic în acest sens! Doar cîteva apropouri vagi făcute cu cîtva timp mai înainte, la care Gh. Bodescu lăsase să se înțeleagă că nu are nimic împotrivă... Surprinderea noastră, vizavi cu modul în care federația de volei face asemenea schimbări, a început, de altfel, chiar de la ședința Biroului federal, cînd am aflat că N. Humă, numit antrenor secund, nu fusese avizat asupra sarcinii pe care federația i-a pus-o poate volens nolens pe umeri. Răspunsul la fireasca noastră întrebare ne-a sunat straniu în urechi: „Ca să nu aveți dubii, întrebați-l, înainte de a vorbi noi cu el, și-o să vă convingeți că ar vrea să lucreze alături de Gh. Bodescu"!!! Trebuie precizat de asemenea că n-au fost anunțați nici alți antrenori, unși la conducerea celorlalte loturi naționale (G. Bengeanu — căruia i s-a trimis o scrisoare, la care nu s-a primit răspuns).

În sus-amintita ședință, membrii Biroului federal și-au exprimat, de fapt, speranța că nu vor fi refuzați de aleșii lor!!

Fără a nesocoti capacitatea celor numiți, ne întrebăm dacă schimbările efectuate au darul să amelioreze valoarea voleiului nostru la nivelul reprezentativelor, din moment ce noii „responsabili" nici n-au fost consultați în prealabil dacă sînt dispuși să înceapă o operă destul de dificilă ce vizează redresarea lui. A existat vreo certitudine că cei numiți sînt nu numai capabili ci și puternic animați de dorința de a duce echipele naționale la comportări și rezultate onorabile la campionatele mondiale?

Aurelian BREBEANU

NOTĂ

ÎN CAMPIONATUL DIVIZIEI A CONSTRUCTORUL BUCUREȘTI (m) LA PRIMA VICTORIE

MASCULIN

Constructorul București — Rapid București 5101—5054 p.d. După patru schimburi se părea că feroviarii vor cîștiga la scor întrucît conduceau cu 62 de „bețe". Finalul partidei a luat însă o întorsătură neașteptată. Ultimele două schimburi de la Constructorul, M. Manole și C. Rudău, veteranul echipei, s-au comportat excelent, învingînd pe adversarii lor la scor și astfel formația Constructorul a cîștigat partida și, totodată, primul meci în actualul campionat. Iată rezultatele din finalul reuniunii: M. Manole (C) — I. Petru (R) 873—777, C. Rudău (C) — L. Tainã (R) 873—849. Cel mai bun rezultat individual l-a obținut rapidistul Al. Vrînceanu — 928 p d (595 la „pline" și 333 la „izolate"). **(T. R.).**

Olimpia Reșița — Voința Tg. Mureș 5009—4899 p.d. Reșițenii s-au prezentat mai slab ca în partidele precedente, cîștigînd la o diferență mică. Rezultatele au fost, în general, modeste: Băiașu 881, Micoroiu 867, de la Olimpia, respectiv, Fodor 862 p.d. **(D. PLAVIȚU-coresp.).**

Petrolul Ploiești — Voința Cluj 5383—4984 p.d. Diferența de 399 de „bețe" ilustrează perfect superioritatea ploieștenilor, care au avut în **Cristu Vînătoru** un jucător de mare precizie — **987 de popice doborîte cu zero bile în gol!** S-au mai remarcat de la învingători D. Dumitru (941) și V. Ivan (909). De la clujeni doar A. Vass s-a apropiat de o cifră mai valoroasă — 872 p.d. **(ȘT. IONESCU-coresp.).**

C.S.M. Reșița — Voința București 5032—5117 p.d. Întîlnirea dintre cele două echipe nou promovate în divizie s-a încheiat cu victoria meritată a oaspeților. Cei mai buni concurenți au fost Leculescu (V) 892 p.d. și Tismănaru (C.S.M.) 889 p.d. **(P. IANCU-coresp.).**

Flacăra Cîmpina — Rafinăria Teleajen 5187—4971 p.d. Formația lui P. Purje, actualul campion la individual, a cîștigat fără emoții o partidă în care însă nici un jucător n-a depășit 900 p.d. Cei mai precizi în lansarea bilei au fost: Șucatu 898, Purje 892 (Fl.), Silvestru 880 și Mircea 865 (R). **(C. VIRJOGHIE-coresp.).**

Gaz metan Mediaș — C.F.R. Timișoara 5102—4861 p.d. Mediențenii, datorită formei excepționale a lui Kiss (940 p.d.), și-au adjudecat victoria la o diferență apreciabilă. Randamentul scontat l-au mai dat și Weber (867), Tonci (860) de la Gaz metan, Vendel (841) și Luca (838) au fost cei mai buni de la oaspeți. **(Z. RIȘNOVEANU-coresp.).**

FEMININ

Voința Tg. Mureș — Voința Cluj 2503—2281 p.d. Gazdele, cu cinci jucătoare cu rezultate superioare — toate peste 400 p.d. — au cîștigat detașat. Cele mai bune: Margareta Szemanyi — 456, Ecaterina Damo — 446, Maria Fokovi — 426 de la mureșence și Margareta Kelemen — 396 de la clujence. **(I. PAUȘ-coresp.).**

Hidromecanica Brașov — C.S.M. Reșița 2415—2449 p.d. Formația oaspe, avînd cinci concurente cu peste 400 p.d., a cîștigat pe merit. Junioara Ildico Jijic (R) a obținut cel mai bun punctaj — 442 p.d. S-au mai evidențiat Maria Rus cu 420 p.d., de la Reșița și Ilse Schmidt cu 438 de la Brașov. **(T. MANIU-coresp.).**

Gloria București — Voința București 2179—2289 p.d. Voința, cu numai 22 de bile „pierdute", a cîștigat comod. Doar o singură jucătoare, și anume Cornelia Moldoveanu (V), a reușit să se acomodeze cu noile piste ale arenei Gloria obținînd 425 p.d. În rest, rezultate modeste: Ana Marcu 381, Florica Neguțoiu 379 (G), Cornelia Grecescu 383 (V). **(O. GUȚU-coresp.).**

Metrom Brașov — Laromet București 2305—2301 p.d. După cum se vede și din rezultat partida a oferit o luptă înfrigită între formația locală, care evoluează pentru prima oară în divizia A, și echipa bucureșteană, campioana ediției trecute. Deși după două perechi Metrom conducea cu 79 de popice, pînă la schimbul șase jocul s-a echilibrat datorită în special bucureștencelor Ana Ologoiu (409) și Elena Trandafir (408), care au fost, de altfel, și singurele concurente cu rezultate de peste 400 p.d. **(C. GRUIA-coresp.).**

IEPURII ZĂPEZII ÎN FAȚA NOULUI SEZON

● JUNIORII SE IMPUN PRIN NUMĂR ȘI REZULTATE

● PESTE 2.000 DE SPECTATORI LA NORMELE DE CONTROL

Știam că schiul românesc de fond traversase o criză care l-a scos de pe traiectoria marilor performanțe. Mai știam că oamenii care slujesc acest sport nu se împacă cu starea de lucruri existentă și mai cunoșteam eforturile întreprinse în ultima vreme de federația de specialitate pentru a revitaliza o disciplină — altădată cu mare audiență — din care se hrănește azi și proba de biatlon, dar care trebuie să trăiască și singură, ca probă distinctă, cu pregătiri și rezultate proprii.

Era normal, deci, să ne întrebăm care sînt perspectivele unei probe practicate cu atîta perseverență, pasiune și discreție de un număr destul de redus de „fideli", să știm care-i sînt șansele și calendarul, care-i este stadiul pregătirilor: era firesc să-i cunoaștem pe noii „adepți" și n-am lăsat să ne scape ocazia de a-i urmări la normele de control periodice și centralizate, prin care „iepurii zăpezii" vin să-și înregistreze progresele realizate în pregătirea pe uscat.

Ștind de vorbă cu antrenorii și sportivii, am aflat că principalele obiective de performanță pentru noul sezon sînt: campionatele mondiale de probe nordice (R. S. Cehoslovacă), campionatele europene de probe nordice pentru juniori (Austria), campionatul balcanic de la Uludag (Turcia), precum și alte competiții internaționale și interne de importanță mai redusă. Ne-am bucurat văzînd că schiul nordic încearcă să-și regăsească strălucirea în primul rînd prin renunțarea la izolarea competițională în care se scufundase. Ca să supraviețuiască, acest sport trebuie să se arunce în curentul pregătirilor și marilor concursuri pentru a păstra contactul cu preocupările, cu noutățile și rezultatele de altitudine, căci prin aceste constante capătă scop și finalitate pentru cei ce practică fondul de performanță în prezent și se atrag și se recrutează efectivele sporite de mîine.

Observîndu-i, mai atent, în probele de control și apreciind efortul diurn pe care-l depun spre a deveni mai buni, mai iuți, mai rezistenți, am înțeles că spectatorul obișnuit ar fi mai darnic în aprecierile, aplauzele și stima sa, iar cronicarii mai puțin severi dacă ar cunoaște mai de aproape pasiunea constantă, munca stăruitoare, discretă, îndîrjirea cu care fondiștii doresc să refacă terenul pierdut.

Am aflat, astfel, că pregătirea pe uscat a început încă din iunie, că a continuat într-un „crescendo" ca durată și intensitate, care în prezent îi face să „ardă" de dorul zăpezii. Tălpile „frig", alimentate de combustii interne, sufletești.

Dacă cei peste 2 000 de spectatori veniți pe stadionul Tractorul spre a vedea un meci de fotbal feminin, contramandat în ultimul moment, au rămas să asiste și să aplaude pe fondiști la normele de control, este o dovadă a calității și seriozității concursului, precum și o opțiune promițătoare asupra atractivității acestui sport, ce se desfășoară de obicei fără spectatori.

Probele de decasalt, hexasalt, 400 m plat sau flotările în brațe au fost antrenante și plăcute la vedere — pentru ca crosul — proba specifică — să dea culoare și tensiune de mare concurs.

Numărul mare al participanților — peste 90 — cu ponderea maximă la nivelul juniorilor, ca și rezultatele propriu-zise, ne îndreptățesc să-i considerăm într-un stadiu avansat și la un nivel promițător de pregătire generală și specifică. Ceea ce a constituit atracția normelor de control a fost omogenitatea calitativă și de aici caracterul de luptă între primii zece juniori, înregistrați cu rezultate foarte apropiate în cele patru probe.

A plăcut nivelul de pregătire demonstrat de seniorii *Nicolae Șfetea, Nicolae Secărea, Gheorghe Cimpoia, Gheorghe Bădescu, Paraschiva Cojocaru, Adriana Barabaș, Rodica Clinci.* Pentru alții, verificarea a lăsat să se vadă că pînă la căderea zăpezii mai trebuie insistat asupra dezvoltării rezistenței în regim de viteză: *Ion Benga, Nicolae Țeposu, Moise Stoian, Marcela Leampă, Nicolae Sforghiu.*

★

Biatlonul — în proba de control organizată separat — a demonstrat existența unui climat de pregătire și de voință superior anilor trecuți. Această conjunctură favorabilă obținerii unor rezultate prestigioase pe plan internațional își găsește explicația în omogenitatea valorică a componenților loturilor. Senatorii de drept ai naționalei nu mai au în acest an bilet cu loc rezervat în echipă și de aceea trebuie să lupte ca să-l obțină. Cei ce vin din urmă știu acest lucru și nu se cruță nici ei, dar nici pe cei vîrstnici și experimentați. Așa se face că după cele mai bune probe de control, programate la intervale de timp apreciabile, cele mai bune rezultate cumulate le-au obținut în ordine: *Victor Fontana, Constantin Carabela, Gyorgy Vilmos, Alexandru Szabo, Dumitru Soiu.* La tineret, *Vasile Papuc* și *Nicolae Vestea* împart primul loc, urmați îndeaproape de *Irimie Șovială, Nicolae Horga* și *Ion Gîrniță.* Controalele au evidențiat o bună pregătire pentru alergări, pentru fond, dar o tragere inconstantă ca ritm și performanță între pozițiile culcat și picioare. La tineret, explicația rezidă și în întîrzierea relativă cu care s-au început tragerile cu arma de calibru mare, care reclamă o acomodare mai îndelungată.

Mihai BÎRA
Ștefan STAICULESCU
antrenor